

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklesiastikē Istoría

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

XXXVIII. Quomodo super his libellos dari oporteat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΣ΄.

Τῶν μὴ ἔχοντων συγγενεῖς κληρονομοῦν εἶναι πᾶσι ἐκκλησίαις καὶ τὰ ὅσα αὐτοῖς δωρηθῶσι βίβλια μείνειν.

Εἰ δὲ τῶν ἀγγλισίων μηδεὶς ὑπολείποιτο μηδενός τῶν παρορηθῶν καὶ λόγον ἀνγενομένου κληρονομοῦ, μήτε τῶν μαρτύρων ὄντων, μήτε τῶν ὁμολογησάντων, μήτε τῶν μετῶν τῶν ἐπὶ τῆ τοιαύτῃ μετῶν ἀνίων παρορηθῶσι, ἢ κατ' ἐκάστος αἰεὶ τόπος ἐκκλησία διαδέχεσθαι τεταχθῶ τὸν κληρὸν ὅσα ἔσται δὲ τὸ πᾶν ὡς ἐδὲ τοῖς ἀπελθῶσι βαρὺ εἴπῃ ἢς ἕνα πᾶν ὡς ἐπέσσαν πόνος, κληρονομοῦν ἐντυχοῖεν ταύτῃ. παρορηθῶν γεμῶ ἀναγκαῖον καὶ τὸδε ὡς τῶν παρορηθῶν εἴπῃς ἐδωρησάντο πᾶν ὄντων οἷς ἐβέβηκε, τῶν τῶν δεαστοῖαν εὐλογον κυρίαν μῦθῃν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΖ΄.

Αποδιδόναι ὅσα καὶ ἕως τὰ τοιαῦτα χωρία, καὶ κήπους καὶ εἰσίας, χωρὶς ὧν ἱεραποσταθῶ.

Ὅπως δὲ μὴ ἡ πλάνη τις ἐμφαίνουσι τὰ παρορηθῶν, ἀλλ' ἔτοιμον ἢ τὸ δίκαιον πᾶσι γνωσκῆναι. ἰδέτωσαν ἀπαίτες, εἴτε χωρίων, εἴτε οἰκίαν, εἴτε κήπον, εἴτε ἕτερον τι τῶν παρορηθῶν κατέχοιεν, καλὸν καὶ λυσίτελές αὐτοῖς εἶναι καὶ ὁμολογεῖν αὐτοῖς καὶ δόξα διδασκῶν πᾶσι τῆ ταχυτήτι, εἴ γὰρ καὶ τὰ μάλα φαίνεται τινὲς ἐξ αὐτῶν ἀπὸ τῆς ἐδικαίας δεαστοῖας πολλὰ καρποσάρμφοι, καὶ ἄλλοι τῶν τῶν ἀπαίτησιν ἡμεῖς ἐδικαίαν κερσῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΗ΄.

Πῶς ἄριστος δὲ αὐτῶν ἐπιδιδόναι δεήσεις.

Ὅμως γεμῶν αὐτοῖ ὅποσα τε καὶ ὅποθεν συνέλθῃσιν ἐπιτηρόντες, τὰ ἀμαρτήματα τῶν συγχώρησιν ἡμεῶν παρ' ἡμῶν δεηθήτωσαν ὅπως ἅμα μὲν τῆ τοιαύτῃ διορθώσῃ ἡ ὀφθαλασολυθείη πλεονεξία, ἅμα δὲ ὁ μείσις Θεός, οἷον ἀπὸ μελαμελείας τινὸς τῶν παρορηθῶν, εὐμενῆς ἐπὶ τοῖς ἀμαρτήμασι ἡμῶν. ἐρῶσι μὲν γὰρ ἴσως ἀπὸ ἀπολογίας προσηγομενοὶ οἱ τῶν τοιούτων ἐσῶν κατὰ πάντας δεαστοῖαν, εἴ γε τῶν κερσῶν ἀξίον ἐπ' αὐτῶν ἡ δυνατὸν τὸ παρορηθῶν. ὡς ἐκ ἢν οἷον τὰ ἀπέχεσθαι

CAPUT XXXVI.

Ut deficientibus cognatis Ecclesia hereditatem capiat, utque legata firma maneat.

Quod si nullus cognatus superfit qui prout rationi consentaneum est hereditatem capessat eorum quos supra memoravi, Martyrum scilicet & Confessorum, aut illorum qui ob huiusmodi causam, ex patria migraverunt, cujusque loci Ecclesiam hereditatem adire decernimus. Nec defunctis utiq; molestum erit, si cujus gratia nullum non discrimen subierunt, eam ipsis heredem habere contingat. Illud quoque necessarium adijciendum est, ut si qui ex supra memoratis aliquid de bonis suis cuilibet donaverint, ei dominium, prout æquum est, firmum ratumq; permaneat.

CAPUT XXXVII.

Ut qui huiusmodi loca, ædes, hortos occupaverint, ea restituant, exceptis fructibus.

Prout ut in præcepto nostro nulla ambages appareat, sed cuilibet in promptu sit id quod juris est pernoscere: omnes intelligant, sive fundum, sive ædes, sive hortum, sive aliud quid ex bonis eorum quos supra memoravi detinent, rectè atq; ordine se esse facturos, si seiplos ultro deferant, & rem absq; ulla dilatione restituant. Ac tamen si nonnulli haudquaquã ex iusta possessionis causa magno fructus earum rerum percipisse videantur, eos tamen fructus ab illis repeti, minimè æquum arbitramur.

CAPUT XXXVIII.

Quomodo super his libellos dari oporteat.

Verum ipsi unde & quantos fructus collegerint ingenuè profitentes, delicti sui veniam à nobis sibi concedi postulent: ut & pristina avaritia huiusmodi emendatione dissolvatur, & Deus Opt. Max. hanc velut pœnitentiæ cuiusdam loco satisfactionem accipiens, erratis benignus ignoscat. Sed fortasse pro defensione sua prætendentes id dicent qui horum bonorum domini constituti sunt (si tamen hoc nomine censeri aut merentur aut possunt) fieri omnino non potuisse ut ab iis rebus tunc abstinerent, cum omnium cujusq; generis

Mmm ij

malorum multiplex spectaculum ob-
 versaretur: cum atrociter expelleren-
 tur homines, & absque ulla miseratione
 trucidarentur; cum profligata & hac il-
 lac temerè dispersa jacerent facultates:
 cum crebra innocentum proscriptio-
 nes, & inlatabilis persecutionum furor;
 & bonorum venditiones cernerentur.
 Enimvero si qui fortè hujusmodi ser-
 monibus nituntur, & in avaritiæ suæ ex-
 culationibus perseverant, non impune
 id sibi fore sentient: præsertim cum hac
 potissimum ratione operam nostram ac
 ministerium Deo optimo maximo ex-
 hibeamus. Quæcumque igitur exitialis
 necessitas coëgit accipere, ea nunc re-
 tinere periculosum est. Adde quòd in-
 latabiles cupiditates, partim ratione,
 partim exemplis omnino minuendæ
 sunt.

CAPUT XXXIX.

*Ut fiscus fundos, aedes & hortos restituat
 Ecclesiis.*

NEquè enim vel fisco concedetur,
 si quid eorum quæ supra dixi pos-
 sideat, id firmiter retinere. Verùm ad-
 versus sacrosanctas Ecclesias nihil oblo-
 qui ausus, ea quæ aliquandiu injustè de-
 tinuit, Ecclesiis tandem jure restituet.
 Omnia ergo quæ ad Ecclesias rectè visa
 fuerint pertinere: sive domus ac posses-
 sio sit, sive agri, sive horti, seu quæcum-
 que alia; nullo jure quod ad dominium
 pertinet immunito, sed salvis omnibus
 atque integris manentibus, restitui ju-
 bebimus.

CAPUT XL.

*Ut martyria & cœmeteria Ecclesiis red-
 dantur.*

Sed & loca illa quæ martyrum reli-
 quias honorata sunt, & quæ gloriosi
 illorum interitus memoriam servant,
 quis ambigat ad Ecclesias pertinere?
 Immo vero quis non id præcipiat?
 Quando nec munus ullum præstantius,
 nec labor ullus jucundior atque utilior
 esse potest, quàm divino Spiritu impel-
 lente, harum rerum diligentem curam
 gerere; ut quæ improbo quodam præ-
 textu ab injustis ac nequissimis homini-
 bus ablata sunt, ea justissimè restituta
 sanctis Dei Ecclesiis denuo redhibean-
 tur.

A τότε, ἡνίκα πολὺτερον ἀπαλίων τῶν δεινῶν
 ἢν θεία. ὠμῶς ἀπελαυνόμενοι. ἀφείδως
 πολλύμενοι. ἀμελῶς ἐρριμμένοι. δημοσίως
 τῶν ἐδὲν αἰτίων συχναί. διώξεις τ' ἀκοροσίων
 τῶν ὄντων διαπεράσεις εἰδήτοῖς τοῖς τοῖς
 χυρίζοντο λόγοις τινές, καὶ ταῖς ἀπληρο-
 ῶμενοιον παρρησίαις, ὅσα ἀπληροσύν-
 αῖς τοῖς τοῖς αἰδῆθῶν, ἔμαλ' ὅσοι
 τε ἔτω τὰ παρ' ἡμῶν τῶ μεγίστῳ διακοσμή-
 Θεῷ. ὅσα γὰρ προεργὴν ἢ ὀλέθρην αἰσῶν
 σωμάτων καὶ λαμβάνων, ταῦτα νῦν καὶ
B χεν ἑπισφαλές ὑπάρχει. ἀλλὰς τὸ πᾶν
 πρὸς τὴν ἀπλησίαν καὶ λογισμοῖς καὶ ἀπλη-
 μασιν ἐλατῆν ἀναγκαῖον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΛΘ΄.

*Ταῖς ἐκκλησίαις ἀποδοῦναι τὸ ταμῆιον, χωρὶς καὶ κτή-
 ρας οἰκίας.*

OΥδὲ γὰρ τὸ ταμῆιον εἴτι καλεῖται τῶν
 παρορημένων, βεβαίως καλεῖται τῶν
 χωρηθήσεται. ἀλλ' οἷον ἐδὲ ἀπληροσύν-
C προεργὴν ἢ ὀλέθρην αἰσῶν
 χρονον ἢ διαίως κατέχευε, τῶν ὀκνησίων
 διαίως ταῖς ἐκκλησίαις. ἀπαντα δὲ ὅσα
 ταῖς ἐκκλησίαις παρορήσειν ὀφείτως ἢ παρῶν.
 εἴτ' οἰκίαν τὸ κτήμα τυγχάνοιεν. εἴτ' ἀγροὺς
 ἔκκηποι. εἴτ' ὅποια δὴ ποτε ἕτερα ἄλλα, ἐδὲν
 τῶν εἰς τὴν δεσποτείαν ἐλατῆμεν διαίως
 ἀλλ' ἀκεραίων πάντων μενόντων, δεσπο-
 τῶν παρορηθῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Μ΄.

*Τὰ μαρτύρια ἑστὰ κοιμητήρια ταῖς ἐκκλησίαις καὶ ἐκ-
 κλησίαις ἀποδοῦναι.*

ΚΑὶ μὴν καὶ τὰς τόπους αὐτὰς οἰοῦντες
 ἑστὰ τῶν μαρτύρων τεπέμνωμα, ἔτις ἀπλη-
 χωρήσει τῆς ἐνδοξίας ὑπομνήματα καὶ
 ἑστὰ, ἢς ἀναμφιβάλῳ μὴ ἔχι ταῖς ἐκκλη-
 σίαις προσήκειν, ἢ ἔχι καὶ προεργὴν ἀπλη-
 μίτη δ' ὄργην ἀμεινον, μίτη κάματ' ἢ χρο-
 σερῶν ἔ πλείω ἔχων ὠφέλιαν ἕτερα ἢ
 χροῖτο, ἢ τ' εἰς προεργὴν ἢ πνεύματ' ἢ
 τὴν ἀετέτων ποιείας παρορῶν. καὶ ἀπλη-
 μίτην ἀφρηθῆν προεργὴν ὑπο τῶν ἀπλη-
 ἔ μοχθηροτάτων ἀνδρῶν, δεσποτίας αὐτῶν
 δικαίως, ταῖς ἐναγέσων αὐτῶν ἐκκλησίαις
 ἀποδοθῆναι.